

El forat de Girona

Girona té música en viu. També amb les Fires o amb festivals com l'Strenes, el Black Music Festival, el Festivalot, l'A Capella o la música de Temporada Alta. Però no acaba de tenir una sala de concerts estable, identificable i pensada per acollir una programació regular de format mitjà. Un «concertòdrom» per saltar i ballar, més enllà de les actuacions on una cadira es fa imprescindible. És un petit forat cultural. Una ciutat que té ambició cultural no pot dependre només de grans recintes, de programacions puntuals o de locals petits que, per dimensions i condicions, tenen un marge limitat. Ara bé, defensar aquesta necessitat no pot voler dir ignorar els veïns. Obrir una nova sala sense pensar bé la ubicació seria un error. Les molèsties existeixen: soroll, mobilitat nocturna, brutícia o concentracions al carrer. I en una ciutat com Girona, amb barris densos i zones residencials molt properes a possibles emplaçaments, aquest factor és decisiu. Per això el debat no és només si cal una sala, sinó on i en quines condicions. Girona necessita més múscul per a la música en viu, però no a qualsevol preu. Si el projecte ha de tirar endavant, hauria de ser en un espai ben connectat, amb aïllament acústic, control dels accessos i un model de convivència seriós.

Font del document: <https://www.diaridegirona.cat/opinio/2026/03/11/forat-girona-127800198.html>